

කැලණිය විශ්වවිදා හලය - ශී ලංකාව දුරස්ථ සහ අඛණ්ඩ අධනපන කේන්දුය

ශාස්තුවේදී (සාමානා) උපාධි තෙවන පරීක්ෂණය (බාහිර) - 2014/15 2019 පෙබරවාරි - අපේල් මානවශාස්තු පීඨය

භාෂා පරිවර්තන කුම - Translation Methods සාහිතා පරිවර්තනය, චාචික පරිවර්තනය හා පුායෝගික පරිවර්තනය Literary / Interpretation and practical Translation - TRMD - E 3025

එක් ඉකාටසකින් එක් පුශ්නයක් (01) ඇතුළත් වන පරිදි පුශ්න තුනකට පුශ්න තුනකට (03) පිළිතුරු සපයන්න.

Answer 3 questions including 1 from each Part

පුශ්ත සංඛාහව : 07 යි.

කාලය : පැය 02 යි.

Part I - I - කොටස

01. සාහිතා පරිවර්තනය, සාහිතා නොවන පරිවර්තනවලින් වෙනස් වන ආකාරය උදාහරණ සහිතව පැහැදිලි කරන්න.

Explain with examples how literary translation differs from non - literary translation

(ලකුණු 20 යි)

02. "භාෂාව සහ සංස්කෘතිය අතර අනොහනා සබඳතාවක් පවතී." නිදසුන් දෙමින් පැහැදිලි කරන්න.

"Mutual relationship exists between language & culture." Explain with examples. (ලකුණු 20 යි)

03. දී ඇති මූලංශුය එහි පරිවර්තනය සමඟ සසඳන්න. Compare the given source text with its translation

(ලකුණු 15 යි)

Source Text - මූලාශු ලේඛනය

ACT THREE

[The drawing-room of the Ranyevskaia's house. Adjoining the drawing-room at the back, and connected to it by an archway, is the ballroom. A Jewish band, the same that was mentioned in Act II, is heard playing in the hall. It is evening; the candles in a chandelier are alight. In the ballroom a party is dancing the Grand-Rond. SIMEONOV-PISHCHIK is heard to call out: 'Promenade & une paire!', then all come into the drawing- room. PISHCHIK and CHARLOTTA IVANOVNA form the leading couple, then come TROFIMOV and LIUBOV ANDRYEEVNA, ANIA with a post-office clerk, VARIA with the stationmaster, and so on, VARIA cries quietly and wipes away her tears as she dances. DOONIASHA is in the last couple. They walk across the drawing-room. PISHCHIK shouts: 'Grand rond balancez!' and 'Les cavaliers á genoux et remerciez vos dames!'

FEERS, wearing a tail-coat, crosses the room with soda-water on a tray. PISHCHIK and TROFIMOV re-enter the drawing-room.]

PISHCHIK. I've got this high blood pressure - I've had a stroke twice already, you know- and it makes dancing difficult; but if you're one of a pack, as the saying goes, you've got to wag your tail, whether you bark or not. Actually I'm as strong as a horse. My dear father-he liked his little joke, God bless him - he used to say that the ancient family of Simeonoy-Pishchik was descended from the very same horse that Caligula sat in the Senate. [Sits down.] But the trouble is, we've no money. A hungry dog can only think about food......[Falls asleep and snores, but wakes up almost at once.] Just like myself-I can't think of anything but money......

තුන් වැනි අංකය

(පසුපසින් විශාල විසින්තු කාමරයක් ද සාලය ඉදිරියෙන් ද පෙනේ මෙම කාමර දෙක ආරුත්කු ඉබැත්තුවකින් වෙන් වී ඇත. දෙවැනි අංකයේ දී සිදහන් වූ යුදෙව සංගීත කණ්ඩායම පසුපස පෙනේ. කාමරයේ සිට සංගීතය වියනු ඇසේ එය සවස් කාලයයි. ඔවුනු විසින්ත කාමරයෙහි නැටුමෙහි යෙදී සිටිත්, සිම්යයන්වේ පියවක් මෙසේ කියනු ඇසේ. 'මෙසමන්ඩ ද යුත් පෙන්වේ' නටමින් සිටි අය විසන්තාකාලරයේ සිට පෝඩු වශයෙන් සාළයට එති. පළමුව පිස්වක් හා වාලොටාද ඉන්දසුව පටුබ්පිමෝව හා ජනවෙස්කතාද එහි තුන්වැනි ජෝඩුව දන්යා හා නැහැති කාශණි-ලයේ නිලධාරියෙකි. සිව්වැන්ව වර්යා හා දුම්රිය ස්ථානායිපති ආදී වශයෙනි. වර්යා සෙමින් කළුළු සලමින් ඇනවන අතර ම ඇතේ කදුළු සිය දමයි. අවසානයට පැමිණෙන යුගලට දුන්යාෂා අයත් ය. ඔවුහු සාලය හරහායනි..)

පිස්වික් – ගුැතඩා රොන්ඩ්, බැලත්සේස්! ලෙස් කැවිලියර්ස් අ ගෙනොක්ස් ඉට රෙමර්සියර්ස් වොස් ඩෙමස්! (කබායක් ඇද ගත් පිසිරිස් බන්දේසියක් තබා පාන් වර්ගයක් රැගෙන එයි. පිස්වික් හා වොසිමෙන්ඩ් සාලයට එසි.)

පිස්වික්: මම ශක්තිමක් මිතිහෙක් දතාවමක් පව දෙසැරයක් ම හදිසි රුධිරාබාධ හැදීල කියෙනව ඒත් අර කතාවක් තියෙනව තේද 'බලු රුටු ක් පස්සෙ යනව නෑ බැව නොබිරුව කමක් නෑ අඩු ශාලන වලිගෙවන් වනපත්'' කියල. මට අප්ප නාම්බෙකුගෙ ශක්තිය තියෙනව. අපේ වයසක අප්පවව විහිජ කරන්න බොහොම කැමකියි. අනේ උන්දව දෙවියන් වහන්සේ ආරක්ෂා කර ගන්න මිනේ! උන්ද ඉස්සර අපේ පරම්පරාවේ අල ශිය කැත් මුලගිය කැත් විස්කර කරනව. එහෙම වෙලාවක උන්ද කිවර පරණ සිමියොනෝව-පිස්වික් පරම්පරාව පැවත උන්දෙ

අම කැලිගියුලා උත්තර මන්ති කෙනෙක් බවට පත් කරපු අස්සමගේ ටෙම් පරාපටන්ම කියල (වෘගි වී) ඒත් ඔය කතුමේ අන්තිම සටුක්තු ත්රිය ලොකක්ද කියල දන්නට ද? මට කඹ දෙයිතුවක්වත් කළු බඩගින්නෙ ඉත්න බල්ලෙග හිත දුවන්නෙම පස් කළුලක් පස්සෙමයි. ඒ දෙපෙන්න වෙන කියිම දෙයක් ගැන දීමෙ සිහියක් කෑ. (ඔහු පොට වන නමුත් එක වර ම අවදි වෙයි) මාත් උඩොගෙම කමයි. මටත් සල්ලි අදානහම, වෙන කියි ව දෙයක් ගැන හිත දෙවන්නු බෑ

(ලකුණු 15 යි

Source Text - මූලාශු ලේඛනය

Mr. Sirimanna and Abilin had been friends for a long time; they were also ardent patrons of the Iddamalgoda Purwarama Temple. Mr. Sirimanna was also the President of the temple's donor society.

Mr. Sirimanna had retired from the teaching service two years ago. He was dark in complexion, rather short and fat. He was bold in front, so he has grown his hair at the back, to cover the bald spot.

Mr. Sirimanna didn't have any family responsibilities. He had two daughters both of whom were employed as teachers. Mr. Sirimanna always showed that he liked doing meritorious acts. He often boasted of his services to the village. Although the people of this village do not appreciate, no one else has done so much for this village as I have done" were words that often escaped from his lips. Whatever he may say he is not willing to spend money. Throughout the teaching career he used to have for his breakfast a loaf of toast bread soaked in a plain tea. This was all he had until he returns home at about 2 P.M for his lunch. Till then he did not have even a cup of tea. Even today it was the same. Whenever a project was proposed he would always close his eyes for a moment, wipe his face with his right hand and then say "what ever we do we should not waste money"

Abilin cultivated the land he owned and led a trouble free life. He had a pale brown complexion, was not very fat and was about five and a half or six in height. He wore a moustache. He combed his hair back and tied in a knot the size of a domba fruit. Old age was quietly stealing upon him.

Proofs read by

Translation පරිවර්තනය

සිරිමාන්න මහතා සහ අබිලින් දිගු කාලයක සිට මිතුරෝ වූහ. මොවුහු ඉද්දමල්ගොඩ පූර්වාරාම පන්සලේ පුධාන දායකයන් දෙපළක් වූ අතර සිරිමාන්න මහතා පන්සලේ දායක සභාවේ සභාපතිවරයා ද විය. *

සිරිමාත්ත මහතා වසර දෙකකට ඉහත දී ගුරු සේවයෙන් විශුාම ගත්තේය. ඔහු තලෙළු වූ අතර උසින් අඩු මහතා පුද්ගලයෙක් විය. ඔහුගේ ඉදිරිපස තට්ටය පෑදුත අතර පිටුපස තරමක් කොණ්ඩය ඉදිරියට පීරීමෙන් තට්ටය වසාගෙන ඇත.

සිරිමාත්ත මහතා හට කිසිදු පවුල් බරක් තොතිබූයේ ඔහුගේ දියණියත් දෙදෙනාම ගුරු වෘත්තියේ තියැලීමයි. සිරිමාත්ත මහතා නිරත්තරයෙන්ම පුණා කියාවේ යෙදීමට කැමති පුද්ගලයෙක් බව පෙන්වීය. ඔහු ඔහුගේ කියාවත් සම්බන්ධයෙන් නිතරම ගමේ පුරසාරම් දෙඩීය. ගම්වාසීන් මෙය අගය තොකළද 'කිසි කෙනෙක් මං වගේ ගම වෙනුවෙන් වැඩ කරලා තෑ' යැයි ඔහුගේ මුවින් නිතරම පිට වූ වදත් විය. ඔහු මොනයම් දේ පැවසුවද මුදල් තාස්ති නොකළේය. ගුරු වෘත්තිය මුළුල්ලේම ඔහු ඔහුගේ උදෑසන අහාරය ලබා ගත්තේ රෝස් පාත් කැබැල්ලක් තේ එකේ පොගවා ගනිමිනි. ඔහු ආපසු නිවසට පැමිණ දහවල් දෙකට පමණ දීවා ආහාරය ගත්තා තුරුම එම ආහාරයම විය. ඔහු ඒ වනතුරු තේ කෝප්පයක්වත් පාතය නොකළේය. දවසම එයම විය. ඔහු කුමක් හෝ දෙයක් කිරීමට පෙර ඔහුගේ දෑස් මොහොතකට වැසේ. ඔහු තම මුහුණ දකුණතින් සෝදා මෙසේ පවසයි. 'අපි කරන මොන දේකටවත් අපි සල්ලි තාස්ති කරන්න හොද නෑ.'

අබිලින් නිදහස් ජීවිතයක් ගත කළේ තම ඉඩමේම වගා කිරීම් කටයුතු වල යෙදීමෙනි. ඔහු තරමක් තලෙඑ සහ එතරම් මහතා නොවූ උස අඩි පහමාරක් හෝ හයක් පමණ පුද්ගලයෙක් වූ අතර උඩු රැවුලකින් යුතු විය. ඔහු පිටුපසට කොණ්ඩය පීරා දොඹ ගෙඩියක මෙන් කොණ්ඩය ගැට ගසා සිටියේය. ඔහුගේ පෙනුම ටිකෙන් ටික වයසට යන්නට විණි.

05. ඉංගීුසියට පරිවර්තනය කරන්න. Translate into English

(ලකුණු 15 යි

"මෙය දරුණු ස්ථානයක් කියල හිතෙන්නේ නැද්ද?" ඔහු ඇසීය.

"ඔව් ඒ වගේ" පොලිස්භටයා කීය.

"මට හිතාගත්ත බැහැ පාලම හරහා කවුරු වුතත් මෙමෙ එත්තේ ඇයි කියලා"

"රාජකාරිය" පොලිස් භටයා උනන්දුවක් නොමැතිව පැවසීය.

"මං හිතනවා ඔයක් එය හරහා යනවා කියා"

"ඔව්" කැලෝවේ මහතා පැවසීය

"මං මෙහිදී බලාපොරොත්තු වුයේ ඔයා දත්තවාද මම අදහස් කරත්තේ මොකක්ද කියලා? ජීවිතය. ඔබ මෙක්සිකෝව පිළිබඳ පොත් කියවත්ත"

"ඕ, ජීවිතය.... කැලලා්වේ මහතා පැවසීය හවුල්කරුවන්ගේ කමිටුවට මෙන් ඔහු සෘජුව සහ කෙටියෙක් කතා කළේය. "ඒක පටන් ගන්නේ අනිත් පැත්තෙන්"

"ඔයා තමන්ගේ රට රටින් පිටවෙලා යනකම් අගයි කරන්නේ නැහැ"

"ඒක තම් හරියට හරි" කැලෝවේ මහතා පැවසීය. හරියට හරි"

සිනා නොවී සිටීමට මුලදී අපහසු වුවත් පසුව සිනාසීම යමක් එහි නොමැති බව තේරුම් ගියේය. ජාතාන්තර පාලමින් එපිට සිදුවන යහපත් දේ ගැන මහලු මිනිසෙකුගේ සිතිවිලි ඉදිරියේ ඇති නගරය ලන්ඩන් සහ නෝෆෝක්වල සම්මිශුණයක් ලෙස ඔහු සිතුවා යැයි මට සිතේ.

06.

The beginning of the university career is always full of confusion and doubt. With the ragging, adapting to the new surroundings and time tables, the lectures, the autonomy which induces us to find our own master within ourselves, I thought it is quite impossible to do without a friend who must be honest and understanding. That was why I decided to be friends with the first person who may come across me.

Although everybody seemed to be confused among the newly appearing faces, I came across a friend who was my classmate in the mathematics class, some two years back. Her name was Nirthanjalee whom we were used to call Nithu. She was a short attractive girl who could easily be friends with anybody.

Since I did not have a boarding place she invited me to come to her room. I went to stay with her willingly, thinking that I have found a good friend who is elder to me and who could guide me. She spoke slowly and very gently with everybody.

Nithu said she had four brothers who were elder to her. She also said that one was a lawyer, the other was working in Sri Lankan air lines, the other was an engineer and the other was a doctor. During the first week together she related all her journeys to Thailand, India, Italy and France. Her stories fascinated me unbelievably and I thought she was a very lucky girl who deserved all the luxuries because of her gentleness. However, I could hardly believe that her mother was a doctor, for the day I saw her on the road, she was wearing in an old ragged skirt and a blouse. Her father worked in a restaurant in Italy.

07.

20 INSPECTOR JENKS ARRIVES

THE other four tried in vain to make Fatty tell them more. But he wouldn't. 'You can look at all these clues as much as you like,' he said, 'and if you use your brains they will tell you exactly what they tell me. Exactly. I could tell you everything in two minutes—but I do really think you should try to find out what I have found out.'

'But that silly alphabet book!' said Daisy. 'It

doesn't tell me a thing!'

'And all that time-table tells me is that there's a bus to Sheepsale at 10.15, and it's the bus the letter-writer probably took—but it doesn't tell me anything else,' said Pip. 'As to my dictionary—

well, that beats me!'

'I've got to think this all out. It's not a scrap of good going to Goon about it. He won't believe a word. In fact I think he's got it firmly in his head that I'm mixed up in all this letter-writing. I'm sure he thinks I wrote the letter to him!'

'Well-who are we going to, then?' asked Bets.

'Inspector Jenks? I'd like that!'

'I thought perhaps we'd better tell your mother first,' said Fatty. 'I don't somehow feel as if I want to bring Inspector Jenks down here for an affair like this—and go right over Goon's head with the clues that Goon himself presented us with. Doesn't seem quite fair somehow.'

'It seems quite fair to me!' said Bets